

Catechismi Predikan

Apostelen Paulus
 första brev till Thimotheus
 1: Cap och 13 v.

Jag, som tillföre
 var en förfäddare
 och en förföljare
 och en våldskärnekare
 Men mig är barm
 hjärtighet vederförd
 Ty jag hafves
 staddt i giont ovet
 ande i otro.

Exilium
 Gratienus
 När om ditt förra öm
 vända tiustund, då kom
 nåd och förföljelse
 de christna, denna jag
 kunde kun alldrig glömm
 ma, ty

eller förföljelse, nåd
 eller förföljelse, nåd

Bekännes på ett qv
 nat ställe, att han rike
 var värdig, att förestå
 Apskaffandet, invidan
 han hade förföljt Gud
 församling. Hans äres
 bekännes på, att
 han gjort det ondet
 de, li. atro. Han ville
 jäledes rike det ti
 den, när han hatade
 och förföljde de chrest
 na han vilde rike att
 det var en stor synd.
 Huru han kunde och
 en vara sig, huruledes
 menniskan kan begä
 en stor synd, utan
 att veta det. Om när
 detta kunde hända
 Paulus, som var sekta
 strid i Faris eernas
 skola, hwårt den för
 nämpta latsamen
 gick därpå ut, att ett
 du Guds ord

Eftes Skriften, på
 att han och de
 skulle förfölja, Guds
 vilja, för han det val
 kända Amme, att man
 gen af apokrifisk begär
 samma synd, som Pau
 lus begärde för sig
 Amvändelse, det kan
 hända jages jag, att
 många som er
 byst, att dådeligt
 hat till de chrestna
 utan att veta veta
 det. Gudarna vilde rike
 att de bytte ett døde
 ligt hat till Frälparens
 utan de trodde sig kan
 la eftes Samrædet, när
 de anklagade honom
 inför Pontius Pilatus.
 Sa trodde äfven Paulus
 att han gjorde Gud
 en gienstämhet, att
 han förföljde de
 eller förföljt de

(Faint handwritten text visible on the edge of the page)

Christna, men fört
 eller på frände påhitt
 det var grefvles synd
 flum ut, om ike man
 gen domare afren
 om hety den lifvay
 de christnans, all
 anja den för främnet
 eller vid helle, tykte
 skulle Paulus ha ju
 följt de christna
 om, han hade kunnat
 följalla sig, att de
 christna voro. Gud
 som, men grefvles
 hade inbillat honom
 att de christna voro
 främre och villo
 lydas, han villo för
 föra den rena judi
 ska lära, som de
 Paulus var upfatti
 ad, hade Paulus vetat
 att christnans
 var af Gud: så hade
 han villo utse talat
 eller följt de

Stammult för jag hos den hofen tillkom mig en
 förbuden lysning utspänd till att utbruka mellan de som
 sedan Mattias Amalberts hollings iude och ständigt
 den svaret, till de det villo bli utspändt och följt i den
 and som den jag utspändt i hety utspändt, hety jag för
 tillgaget, att det hety mig hety utspändt, hety utspändt
 allt, att det hety mig hety utspändt, hety utspändt
 gott hety utspändt, att hety mig hety utspändt, hety utspändt
 mig en utspändt, att hety mig hety utspändt, hety utspändt
 som jag utspändt, att hety mig hety utspändt, hety utspändt

Stammult
 Mattias
 Amalberts

Stammult
 Mattias
 Amalberts

Christna: men djefnaberg
 hade gjort honom sa
 forblindad, att icke kunde
 begripa, huru de skrifter
 i boken och i forsen hade
 med menniskostadgar, och
 fornuft, visade. **Men**
 bort den Religionen!
 den Gudsdynt, som
 Moses nu Guds befall
 ning hade foreffent
 Jyderne. Du har var
 afren den lara, som
 Moses predikade, lo-
 vafgad, som den rena
 Evangeliska laran
 Men den mojsaiske
 laran var den tiden
 bortskam och bort
 blandad genom men-
 nisko stadgar, sa att
 Moses hjelp, hade

(mirrored bleed-through text from the reverse side of the page)

ikke sammat egenkær
 na sin egen. Høra,
 om Pauls brude varit
 ibland Judarne på
 Christe tid. Paulus ha
 de varit de Farisæers
 Schola lart sig att ut
 tyda bibeln på samma
 sätt, som de Farisæer
 och Skriftlärdet ut
 tydde den heliga Skrift.
 Derföre kunde han
 ikke sammat öfverens
 med de Christne, som
 uttyde bibeln på
 helt annat sätt: och
 emedan han desföret
 hade den öfver sigel
 sen, att hans Tro var
 den rätta, så kunde
 han ikke annat än
 hata de Christne

som han tyckte vara
 främmande och fätlige
 och afstöttes af dem
 den hena Rövare
 lifva lifad: det var
 således en andelig
 förblindelse på det
 omöjligt sätt, som
 han tillfö till sig
 Christne och derföret
 måtte vara förföljd
 och i sin öfver
 omvändelse till
 Christenheten
 begärde han, att
 detta var den egen
 pligaste fjund, som
 han hade begått
 Han le vi nu ett
 omgärd, huru

förfröaktigt och
 vilken från förbliv
 da menniska i
 ena sidan i
 och från andra
 också betraktade
 Christen som en
 ett ohjuggligt försä
 mer i sin försä
 sig och den enda
 som rätt till som
 värda tillstånd be
 traktade Christen
 dumen, som till
 ohjuggligt frärme
 av både Gudar
 och hedringar
 hafva rätt alla

talar betraktat den
 lifvande Christen
 som en från ett
 eligt försämda
 Christen kallades
 för hantare fri
 man och till
 sig. De betraktade
 som affälling
 den nära judiska
 religion och skulle
 därför betraktas
 med eld och
 Hedringarna hade
 ett ohjuggligt försä
 var ett ohjuggligt
 som man till
 fader vara befäl
 af Gud och
 De Christen

jag har och bejvare
 bejvare och det
 fästas i mig på de
 och guldskåpet
 Allmogens för
 vreden blifvit på
 förbittrad på många
 vunnit på just
 kan blif förbittrad
 på de kristna.
 Derföre måste
 kan bejvare på ja-
 ne och framman
 emot de kristna
 De kristna skulle
 plikt med sin
 djerphet att de
 hängade förbanna
 alla Hedniska
 och tillbed

Carl Olof Palmé

hade gifvit dem
 lat att förbanna
 hederligt folk till
 afgrunden. Det
 var en förfärdig
 by Andell på
 förord på regerade
 dem när de kan-
 de se det sig
 att alla sig till
 va för Gud barn
 och förbanna
 hedniska
 I samma Andeliga
 hat uppenbarade
 sig; På fredsdagen
 när den Gud som
 sig i hans började
 förord på på
 Samma på
 ville brinna

(Faint handwritten text on the right edge of the page, partially obscured by the binding.)

opp kutter lifens
 de. Men kutteren
 ville uppe bryta
 sin is, och det fore
 kapp kutteren
 den med lifet.
 Men nu ar Pape
 ankangare och
 kutteren ankangare
 goda vanner. Men
 kan en Turka och
 en hedning, en
 kutterens och en
 Yude, en Pape
 och en ryp fitta
 till samman vid
 ett bord: Turken
 hedningens, kutter-
 nans och Yuden

Pape och Pape
 kutteren nu bricka
 tillammans, och
 alla fort med
 kvarandra, och
 ingendena fragas
 den andra, hvad
 kan du for Tro? De
 ar nu alleammans
 brades, i kottaken
 och brunnning
 ingendena fragas
 den andra, ingende
 nu fordom den
 andra, ingendena
 jager till den an-
 dra, du kan en
 opatt Tro, med en
 Judas Tro kan
 du ikke blifva jelig
 och detta brada
 betraktar nu

till christendomen
 då skulle man på
 första; trättare, juss
 mare, läfare, pietist
 o. s. v. Der för man
 nu, punda Sallu be-
 tulle sig om de
 christna, punda Pab-
 us, betulle sig om
 hattes, och punda
 tidens, ätata lutherans,
 bete sig om om
 da christna: de blifva
 alle samman förbitta
 de, som säga skulle
 öfverfä sig, att
 första Sallu, frid,
 eller om någode
 skulle

Iehan Jua Arewa
 elile Eter meila on Piig
 Namtah dohtonut multa
 nini dehgö Pwagdei mita
 somiman fite mive alen lili
 Inge i Trifuel
 mill, pusei wida
 den Christendane
 fann me predikay i
 rutheriska kyrkan
 is den nena kyrkan
 geliska kyrkan. Ty
 lika fann Saulen fins
 sin ammandel
 förbälde de christ

na, emedan de hade
 affallit ifrån den
 ring, Mofaiffes kärna
 för kända af sin ne
 tidens äfsta huthen
 förbälde Alla rätt
 christna, emedan de
 velen har inbillat
 de, att de ja förkäl
 lade kända de pretiff
 ans huserne alla
 vella andar, emedan
 de flera samuett
 den: för kända af sin
 förningarna föga till
 de christna: pven
 har gifvit en lag, att
 predika och flera sa
 vett, friden i samt
 land. vet ni inte,

var Tro är lika god
 som Er Tro och när
 lära är lika saliggörande
 de som är lära.

När jag står på
 oss på - ~~skolan~~ ~~skolan~~
 över Christ ~~skolan~~
 Men ~~skolan~~
 att a Notari och ~~skolan~~
 Källa betyg. Notari den 15 September 1844.

När jag står på
 du bli till Christ
 om du bli du erigt
 lycklig. Du skulle
 När jag står på
 när: vet det du

Christna när;
 När jag står på
 du bli till Christ
 om du bli du erigt
 lycklig. Du skulle
 När jag står på
 när: vet det du

När jag står på
 du bli till Christ
 om du bli du erigt
 lycklig. Du skulle
 När jag står på
 när: vet det du

När jag står på
 du bli till Christ
 om du bli du erigt
 lycklig. Du skulle
 När jag står på
 när: vet det du

The
 at
 no
 a
 by
 at
 ha
 so
 ideo
 re
 and
 to
 in
 ge
 e

var Tro är lik
 som en
 linn
 de ut Avinte, att
 den Justens Tro är
 vida falgörande
 som, den Christna
 Tror? och var
 en kuthenare
 skulle komma in
 i Rappredämnet
 och säga: Ni är
 använda in ifrån
 det Papiska mes-
 ket, ni skulle
 bli Salig, med den
 Tran, som Påven
 har pluggat i sig.
 då skulle Påven
 använda sig av
 före kuthenare

Breveifia Linn min
 on Piga Pavana ia me alama
 meta: Ei hän minit kaulun
 meta hän hule alwan
 den luvälön kanyelo
 Guldaf Tro 1831
 och gör dörrens
 och säga: ut
 ut håttene
 Svermare och
 affalung ifrån
 den rena lwan
 yeliska lwan

var Tro är lik
 som en

vet du inte, att
 den Tro, som Paf-
 ven bekämpas, är
 älskare än den Tro,
 som Trospåttens
 botten bekämpas,
 men är också
 alla Christna
 för upphälliga
 att de inte säga
 ett ord till
 Herud turken, eller
 Christendomen,
 veten de bota
 Turken på
 i jord till Hl
 vetet, hika
 för att de

Men ett bevis på träng-
 lek och fördärfarhet
 Men jag tror, att den
 na likhörsighet är ett
 bevis på. Andelig död.
 Ty när det är
 Christna lika, brad
 en Tro Turken all
 Hedningen har, det
 är endast några få
 misförmåner, som
 föra Sammet, friden
 bland Hedningarna.
 Men skulle några
 understå sig, att
 föra Sammet, friden
 den ibland dessa
 som är dypa

var Tro är lika
 ätata förtrones
 i Påfredarnes ja
 beffredliga, att lika
 stora någon Mennig
 Was Sumwilt, fried
 i Påfredarnes
 och det för nästare
 ja ut, fram Wulle
 det göra den christ
 nu Wulden lika
 hvad Tro har ut
 en pas: ty Tur kan
 och hedningens, men
 na nu utra kyrko-
 den med en, fader läff
 vara christen.
 men för was detiska
 i besjorelsen, de
 och Kthendens

var
 fan
 lin
 de
 ka
 an
 qu
 the
 qu
 y
 ka
 ra
 ja
 ab
 an
 ad
 y

Herr

Prestar Sautstaden

Debet

1851

Banko.

Sept 17

ett tryckt 300 ett finstia

Redkningar

130

Sammanlagt 130

Rottens Pita den 17 Sept 1851

4%

4000/- 80-

W. S. Nygren

började predika
 för allom för att
 predika var för sig
 användelse av prä-
 de kristna, som hata
 dem all pientens
 guds. Men efter
 sin användelse
 blev han den iflyttade
 och använde
 andra till samma
 följande. Prof
 och för gjorde af sin
 hets, som han fick
 ännu ägar, som
 började göra Prof.
 lades till sin hets
 han ville att alla
 skulle hafva sin
 ena tro som han.

Men nu för ingas
 försked att denna
 de andra till det
 samma och befäst
 de kristendomen.
 Ty hvo och en som
 öfnar sin guds
 för att tala. Kunde
 lya ting, som blis
 genast uttryckt om
 dual som för. Sam
 rätt fridiga. Att
 men. Vry de äro
 Lutheransiska. Sin
 om, att använde
 andra till sin Prof.
 Det för mättnad
 och som skulle
 på sin nu för
 tiden vara den
 ifrigaste, att me

1.7
 dikta sin lära, och
 omvända hollerna
 nerna till Påfverks
 met. Ark: det hela
 fygur det görna
 huthuranserna
 lika, Prins Tro alle
 lära de bekänna, be
 ra de på påfverks
 Samuelt, fridene,
 på lara de rug påf
 ven och Prins, andiga
 gure påf: frid
 till Helvetet.
 nu is det liknial
 frågan, om en chri
 stus bös lära sin a
 mednennet på
 fara: frid till Hel
 vetet. Det tyckas
 icke påfverks vord

~~öndamålet med
 Chri:sta littenhet
 till vordan, att
 alla människor
 skulle på frid
 i frid till Helvetet
 till vordan med
 Prins Prins Prins
 god gure: hela
 vordan, och frid
 till alla lära till
 påf: Men nu tidig
 Chri:sta påfverks
 detta: vordan påf
 ariga Andra påf
 påfverks, och Prins
 turda påfverks
 tyckas vordan, att
 Prins Prins Prins
 till Prins Prins Prins
 ar vordan påf~~

1. 9
 men jag för hvar
 den och jag för hvar
 om fatt Öppna och
 men hade. Huru ett
 om en. Huru ett
 för rätta hitian för
 för församling: det
 skulle rätt behöf
 var hundrade
 Torstens. Hvar för
 församling, om alla
 människor skulle
 bli lärda eller rätt
 undervisade i chri-
 stendomen. Men
 fort och framåt
 är det ett otäck
 samt arbete
 att lära betän-
 garna, emedan
 alla betänsgar

vilja behålla som
 ert friden, och
 för gamla förs,
 för det andra vill
 kanske många
 ra som en händelse
 församlingens och
 skulle på hederligt
 folk. Ty alla förs
 har och betänsgar
 skulle blifva förs-
 uttrada på en för-
 dan Christendomen
 som ges sig till ett
 hålla. Huru ett
 i församlingens
 detta är rätt ett
 uti på hvar församling
 magt. Huru ett
 att man, ike förs
 talu något på det

hundfallet från
 apostelen Paul
 den tredje i bländ
 Hedningarna. Nu
 denna skulle gif
 va fändes honom
 om dan han
 ville omvända
 signingarna. till
 Christendomen.
 Och hedningarna
 ville gifva för
 det honom, och
 omvända dem
 till Christendomen
 Såliden gräfte hus
 och en, från villo
 omvända. Guder
 och hedningarna
 till Christendomen

Onsdag den 1881
 37. Bonden
 Allsångens 18. 10. 3. Efter sin fagra
 18. 97. 11. Den niofjärde
 Allsångens Rom. 8. 2. Anders
 He Bonden
 Allsångens 18. 24. 4. Den 24. 1881
 Allsångens 18. 10. 3. Den 10. 1881
 Allsångens Rom. 18. 27. Den 27. 1881

T

11.54

Handwritten text on the left margin, partially obscured and difficult to read.

blifva fränt
 och förfälig, om
 du som djävulen
 ikke kan tala
 att någon från
 mig och församling
 samvetsfrid.
 Mig som djävulen
 ganska väl, att
 han har varit en
 ängel; men nu vill
 han ikke erkänna
 att han är en djäv-
 ul och därför
 vill han påstå, att
 Gud ikke kan nå-
 gån rättighet, att
 fördömas en särke
 derlig, rättspapper
 och arlig man.
 Han menar, att
 Gud är orättvis,
 som fördömer
 honom.

Handwritten text on the right page, including a large signature at the top and several lines of text below. The text is mirrored and difficult to decipher.

derfore forfarer
 mig med all mægt
 att bevara sina huse
 desprånade fræ
 affall, från den läsa
 som mig anser vara
 den rätta brann, och
 om någon vorder
 sig, att försöka mig
 zensprånade
 till affall, från den
 gamla Trö, som mig
 bekänner! Då blir mig
 bitter, men om en
 christen faller af ifrån
 sin christendom: då
 blir mig ingetigen
 glad och jagor. Je
 sadana är de skrip
 na: de är ingenting
 bättre än jag. och
 om en af trällar
 nem, afkast mig
 ges sig, ja men
 djefvulen

att de andra är li
 ka stora sprentare
 som jagor! Mitt po
 djefvulen om stas
 frängt; verdet är, och
 det för mig att jag
 som jagor djefvulen
 och mig anser mig
 för en stor glädje
 de christen full
 men vi bör vita
 vil jagor, att
 de full christen, som
 annan finnar, och
 måtte blifva befr
 elande; jagor det
 jagor det afriq, ja
 började vandra på
 det snala vägen
 vände mig igen till
 djefvulen trike eme
 dan det blef det för
 tungt och frängt att
 vita trällaren

Hvarvadt för sig hos den gamla Tröllaren

Dertyckate, att wä-
 gen i frans Yerusa-
 lem till Golgatha, wad
 för lund. Simon Pyre-
 ney: Strättas utke på
 vägen. Maria mlyda
 lebra: grät utke i frans
 Frälshen, uten grät
 affes efig fjeld alle
 dena barn. Maria
 Jesu Mades! I din
 Sam. Den härjungan
 som Jesus älfelde,
 skal trösta dig på
 din alderdom. Och
 Du Thomey, fannicke
 tros, att Herrens är
 uppländes frans den
 dilda fram gras.
 vill du stuka dina
 Svarta fingras i
 Spikhalen; vill

wägen

vill du stuka kom-
 den i fjeld, inner du
 tros! Och i frans
 härjungas, fann lan-
 ge vilfwid i hülle edes
 inrdon tappets dimes
 för yudernes räs
 skall. Det fann väl
 i blund edes en förrer
 clare, fann gids bort
 och kungde sig, när
 han jag, kudu det gids
 med frälshen. Här
 Sammet till waternade
 måtte han bekänne
 sig Presterne, att han
 hade förrätt affkyldigt
 blod. men det wä
 för sent. för tande det
 afwen gå med andra
 bräda ut, fustnas
 yudas amle har blif-
 wet, att Sammet till
 Helligens vapen

Men då hjälpen
 ingen fördöbeten
 vilje tros; angross
 bekommer för sent, och
 Guder mätte, järnste
 sina ämne till frände
 brödes och fyrtio
 för en ända med
 förfräpelse, Spades
 Spades nu, Spas alla
 kunna förstå det är
 att bli för ännu
 och på nytt på G.
 när Guder, Grotten G. G.
 sin bättring till dess
 det blir för sent, att
 hedja Frälseren och
 förutse. amen!

